

Istentisztelet 2021. október 10.

Istentől szeretett és választott testvérek

Fohász: „Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg”. **Ámen**

Zs 103,1-4

Gyülekező ének: 103,1-2 – Áldjad lelkem, Uradat, Istenedet...

Fennálló ének: 154 – Úr Jézus, mely igen drága...

Fő ének: 449,1-6 – Uram, téged tisztellek méltó hálaadással...

Lekció: 1Thessz 1

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikaiak gyülekezetének az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem nektek és békesség.

2 Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban, mert szüntelenül 3 emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt **hitből** eredő munkátokat, **szeretetből** jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett **reménységetek** állhatatosságát; 4 mivel **tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok.** 5 Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is. Ti is tudjátok, hogyan éltünk közöttetek, a ti érdeketekben, 6 ti pedig a mi követőinkké lettetek, és az Úréi, amikor **sok zaklatás ellenére a Szentlélek örömeivel fogadtátok be az igét.** 7 **Példává is lettetek** minden hívő számára Makedóniában és Akhájában, 8 mert töletek terjedt tovább az Úr beszéde, de nemcsak Makedóniába és Akhájába, hanem mindenhová eljutott a ti Istenbe vetett **hitetek híre.** Szükségtelen is erről bármit mondanunk, 9 mert ők maguk beszélnek rólunk, milyen fogadtatásban volt részünk nálatok, és hogyan **fordultatok a bálványoktól Istenhez,** hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok, 10 és várjátok a mennyből Jézust, az ő Fiát, akit feltámasztott a halottak közül, aki megszabadít minket az eljövendő haragtól.

Imádkozzunk:

Könyörülő Istenünk, mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztus által. Igédet hallva mély szegyenérzet van bennünk, mert bizony az életünk sok minden, csak nem példa a hívőknek, hitetleneknek. Tele vagyunk mindenféle nyomorúsággal, kétséggel, aggodással: Annyi minden elszívja az erőnket, és *életünk folyása másnak nem lámpása,* amely neki utat mutathatna. Ezzel együtt is áldunk azért, hogy még mindig van hozzánk szavad, még mindig reménységgel tekintesz ránk, mint a vincellér, aki időt kért és törődést biztosított a terméketlen fügefának. Köszönjük, hogy az Úr Jézus Krisztusban keresel és ránk találsz, hogy felemelj elesettségekben.

Áldunk mindazért a jóért, amivel ennek ellenére is körülvettél az elmúlt napokban is minket. A legfőbb jó mégis az, hogy van hozzánk szavad. Leülhetünk lábadhoz, hallgathatunk, és kérhetjük, hogy írd szívünkbe szent igédet, Lelked által legyen az üzenet bennünk élővé és még szorosabban vonjon minket Hozzád. Így áldd meg ezt a mostani együttlétünket is igéd körül. **Ámen**

Igehirdetés előtti ének: 449,7 – Szent lábaidnál ülök

Istentől szeretett és választott testvérek

1 Thessz 1,4 „... tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok.”

Kedves Testvéreim,

A thesszalonikai gyülekezetnek írt első levél az Újszövetség legkorábban keletkezett könyve, amely a keresztyén misszió legelső időszakába nyújt betekintést. Filippiből érkezve Pál apostol, Szilas és Timóteus (ApCsel 17) mintegy 3 hetet töltöttek ebben a városban, ahol szolgálatuk sokakból elég komoly ellenállást váltott ki. Ugyanis a zsidók közül „*néhányan hívőkké lettek, csatlakoztak Pálhoz és Szilászhoz, ugyanúgy igen sok istenfélő görög is, valamint sok előkelő asszony. Ez irigységgel töltötte el a zsidókat*”. Ez az apostolok kényszerű távozásához vezetett Béreába, majd Athénba. De Pál szüntelen hálaadással és imádsággal gondol rájuk. Amikor később Timóteustól értesül hogylétükről, levélben szólítja meg őket, hogy ezt a nem rég keletkezett hívő közösséget erősítse és a hitharc dolgaiban eligazításokat adjon nekik.

A levél bevezető fejezetét hallottuk ma. Pál apostol hálaadással kezdi, mert ez a gyülekezet a zaklatások ellenére növekszik, és példává lett minden hívő számára (7.v.) Hálát ad cselekvő **hitük**, **szeretetük** és **reménységük** megnyilvánulásáért, mert ez Jézus Krisztus munkája bennük. Kiemeltük ebből az **Istentől szeretett testvéreink** és a **választottak vagytok** kifejezéseket. Mert ezeknek a szavaknak komoly súlya és üzenete van, ez nem csak afféle kedveskedés az apostol részéről. Amikor Pál az írja, hogy „*szeretett testvéreink*”, akkor ezzel nem egy megszokásnak vagy elvárásnak tesz eleget, vagyis pl. hogy így illik a keresztyéneket megszólítani. De nem is a saját szeretetére teszi a hangsúlyt, mintha ezzel magának akarná megnyerni az embereket. Ő Istenre mutat, hiszen így írja: „**Istentől szeretett testvéreink**”. Tehát emlékezteti őket: titeket Isten szeret, szeretetébe fogadott és szeretetével körülvesz. Ezt tudjátok, s mert hittel elfogadtátok, ez által nyertetek új életet, tehát erről meg ne feledkezzetek, mert ez Vele köt titeket össze.

Mivel a thesszalonikaiak megismerték Isten őket is befogadó szeretetét, az Ő szeretete által **élő hitre jutottak** az Úr Jézus Krisztusban. Mégpedig a zsidók közül néhányan voltak, valamint nagy számban istenfélő pogányok, asszonyok is sokan, tehetősök, előkelők. Sajnos, már akkor frissiben találkozniuk kellett az ellenségeskedés, gyűlölet mindenféle formájával, és várható volt ennek a további fokozódása. Az ember pedig nem erre szokott számítani, nem erre van felkészülve. A hívő ember sem. Hanem inkább valami békességet, biztonságot, védettséget vár, különösen, ha Isten kezében tudja az életét. És ha jön egy váratlan hidegzuhany, akkor bizony elbizonytalanodhat, és még Isten szeretete felől is kétségei lehetnek. Ezért van olyan nagy jelentősége ennek az emlékeztetésnek: *Istentől szeretettek vagytok*. Akkor is, minden körülmények között és ellenére is. Nekünk pedig testvéreink vagytok az Úr Jézus által, hiszen egy Atyánk van, akiben vér szerinti testvérek lettünk, mégpedig Krisztus vére által.

„Tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy **választottak vagytok.**” Mit takar ez az Istentől való szeretet? A lehető legtöbbet, a Hozzá tartozást, Tőle elválaszthatatlanul. Választottak vagytok! Döntő többségében görögök alkotják a thesszalonikai gyülekezetet, de a zsidókkal együtt valamennyien elmondhatják magukról: választottak vagyunk. Nem származásunk szerint – amire a zsidók annyira büszkék voltak és annyi hamis reményt építettek a pusztá származásukra, pl. hogy ők egyenes ágon Ábrahám utódai. Ellenben tudhatják, azért lehet szó kiválasztásról, mert Isten szeret minket, mert Neki úgy tetszett, mert az Úr Jézus Krisztusban közölte velünk az evangéliumot. Thesszalonikaiak, zsidók és pogányok egyaránt bizonyosan tudhatják, hogy ők **Isten elhívott, üdvösségre választott gyermekei.** Akiket az evangélium üzenetével megszólított, és ők azt hittel szívükbe fogadták, a bálványoktól Istenhez fordultak, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljanak. Krisztusban újjászülettek, és így a régiek elmúltak, újjá lett minden, mert él bennük a Krisztus.

Kedves Testvéreim, nagyon fontos itt látni azt, hogy ez nem azt jelenti, hogy esetleg formálisan elvégeztek rajtam vagy én elvégeztem egy szertartásos cselekedetet (pl. megkereszteltek vagy konfirmáltam – természetesen nem akarom ezzel egyiknek a jelentőségét sem kétségbe vonni). De **pusztán arra építeni,** hogy ez a cselekmény megtörtént, viszont ugyanakkor Jézus nem él bennem és nem Vele járok – ez téves elgondolás... A thesszalonikaiaknak **élő találkozásuk** volt az Úr Jézussal, mint Üdvözítővel. Akinek szenvednie kellett és fel kellett támadnia a halálból. Ő a Krisztus. Ezt hirdette közöttük Pál apostol. És a hit hallásból született akkor is, a Szentlélek munkájaként. Azt, hogy **választottak, az életük mutatja** és igazolja: mégpedig a **hitből** eredő munkájuk, a **szeretetből** jövő fáradozásuk és az Úr Jézus Krisztusba vetett **reménységük** állhatatossága, amit Pál a levél elején hálaadással említ.

Érdeemes a kiválasztás, választottság felett elgondolkodni a mindennapi élet területén. Sokféle helyzet van, amikor az ember várja, esetleg eléri, hogy választott lesz. Kiválasztják valamilyen feladatra, beválasztják a csapatba, felterjesztik kitüntetésre, magasabb pozícióba... stb. Ezekben van **egy közös vonás:** Mindegyik azért történhet, mert az illető valamit nyújt, teljesít, bizonyít, szóval valamilyen módon jogosulttá, méltóvá válik arra, hogy őt válasszák ki a többi közül, ha úgy tetszik, **kiérdemli.** Az ilyen választottság már maga a siker, és büszkévé is tehet. Csak a legkülönbek érik el, másoknak erre esélyük sincs...

Azonban az **Istentől való választottság,** amiről az apostol szól, egészen más. Mert annak **mások a feltételei.** Azért mondhatjuk, hogy Istennél esélyegyenlőség van, mert azokat a feltételeket nem mi teljesítjük, nem is tudnánk megfelelni nekik, azok nem a mi érdemeinken alapulnak. Éppen ezért nem jogosít fel semmiféle büszkeségre, vagy arra, hogy magunkat másoknál többnek tartsuk, sokkal inkább int alázatra, annak felismerésében, hogy méltatlan vagyok Isten kegyelmére. A hívő keresztyén ember tudja, hogy ő azért lehet Isten választott, elhívott gyermeke, mert **Valaki más teljesítette annak a feltételét,** hogy ő Istenhez tartozhasson. Az Úr Jézus

Krisztusban vált ez lehetségessé, aki minden, de minden(!) emberért magára vállalta a megváltás árát és lett helyettes áldozattá, hogy aki elfogadja az Ő váltságművét, az szabad legyen bűntől, kárhozattól, régi élettől, s lehessen joga Isten országához, mint az Ő megváltott gyermeke... Lám csak, származás szerint nem sok theszalonikai tartozhatott volna a gyülekezethez, de Krisztusért, akik Benne hittek, Benne éltek, valamennyien halhatták, tudhatták, hogy választottak. Isten választott népe tagjai, Ennek jegyében az **életük, a hitük szolgált** másoknak.

Kedves Testvéreim, azt érthetjük meg ebből, hogy azért, mert ennek a feltételét az Úr Jézus teljesítette, bárkit eljuttathat arra a bizonyosságra, hogy ő is választott... Ennek bizonyítéka, hogy ezt éppen az a Pál apostol írja nekik, aki a keresztyénüldöző Saulból lett választott eszköz/edény, a múltja ellenére. Mert legyőzte és megragadta őt Krisztus szeretete. Sőt, Isten azt szeretné, ha ebben részünk lehetne. Ne dogmaként, hittételként hallgassuk ezt, hanem úgy, hogy visszatekintve láthassuk meg Istennek ezt a munkáját – csodáját – az életünkben.

Ha az evangélium a maga erejével eljutott hozzám, és átformálta, újjászülte az életemet, és megajándékozott az Ő üdvözítő szeretetével, akkor tudhatom, hogy választott lehetek. Az Úr Jézus kegyelme által, a Hozzá tartozás bizonyosságával élhetem az életemet, harcolhatom a harcaimat és szolgálhatom Őt. Egyáltalán nem tesz ez engem senkitől különbbé, ne is tartsam magam többre, de Istentől szeretett, megmentett bűnösként az Átala vezetett hívő életem lehet és legyen különb azáltal, hogy benne látható és másokat megszólító lesz az Ő jelenléte, munkája hatalma. Így legyünk *Istentől szeretett testvérek, választottak* az Ő nevéért. Nincs ennél megtartóbb üzenet ma sem. *Ámen*

Imádkozzunk:

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy szeretetednek titkát tárod ma elénk. Azt a titkot, hogy Benned és Átlad van a kegyelemből való kiválasztás, mert Nálad nincs személyválogatás, ajándékok bárkié lehet, aki hívő szívvel elfogadja. Köszönjük, hogy így született az egyház, így lehet annak élő tagjává mindenki, aki igent mond a Te felkínált szeretetedre és elfogadja a kereszti üzenetét, a bűnbocsánatot a Te véred által. Köszönjük, hogy mindez nem a mi alkalmasságunktól vagy képességeinktől függ, hanem a Te érdemedért lehet a miénk. Kérünk, cselekedd, hogy Veled való járásunk során az életünkben a hit, remény, szeretet jelenléte is szolgálattá, bizonyoságtétellé váljon. Emlékeztess mindig arra, hogy önmagunkban semmik vagyunk, azért hogy el ne bízunk, és többnek ne tartsuk magunkat másoknál.

Harcaink és küzdelmeink között segíts feltekinteni Rád, és Hozzád irányítani azokat, akik oltalmat, erőforrás, reménységet keresnek. Bárcsak látnák az életünkben, hogy nem csak mondjuk, hanem éljük is azt, amit mondunk!

Kérünk, vigasztaló kegyelmeddel vedd körül a gyászolókat, indítsd őket keresni azt az el nem múló reménységet, ami Benned nyerhető. Erősítsd testi-lelki harcaikban, szenvedéseik között a betegeket szereteteikkel együtt, emeld fel a

csüggedőket, bátorítsd a félelmes szívűeket, vezesd aláatra azokat, akik magukat látják nagynak, legyen szavad éltető, életet formáló és irányító erő a számunkra a ránk következő napokban is. Szeretetedért kérünk, hallgass meg. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás...

Záró ének: 392. dicséret – *Az egyháznak a Jézus a fundamentoma...*